

«Хочу старанно пошукаєш у книгах мудрості, то матимеш велику користь для душі. Бо той, хто часто читає книги, той з Богом бесідує, або зі святими муржанами».

«Новість минулих літ»

«Творець книги – автор, творець її долі – суспільство».

Тюло В.

«Бібліотека – це той храм, де завжди народжується і зберігається духовність. Нам'ятаймо, що у давнину бібліотеку називали «дім життя», «притулок мудрості», «аптека для душі». Сухомлинський В.

«Там где процветают библиотеки, там мир и благодать, уважение к человечеству и успешное решение труднейших социальных проблем». Дерик Николай

Геологія (від грец. γῆ – земля, і грец. λογος – наука) – комплекс наук про Землю, її історію та процеси, що її створили. Основи понять про будову Землі, корисні копалини вивчалися в Києво-Могилянській академії в курсі натурфілософії та фізики. Як наука геологія сформувалась у XVIII ст. Її основи і основи окремих геологічних дисциплін викладено у працях українських та зарубіжних вчених.

В нашій країні проблеми геології вивчають установи НАН України (Інститут геологічних наук, Інститут геології і геохімії горючих копалин), відповідні кафедри вузів, відомчі установи (Інститут нафти і газу, Інститут мінеральних ресурсів) та інші.

551

О-62

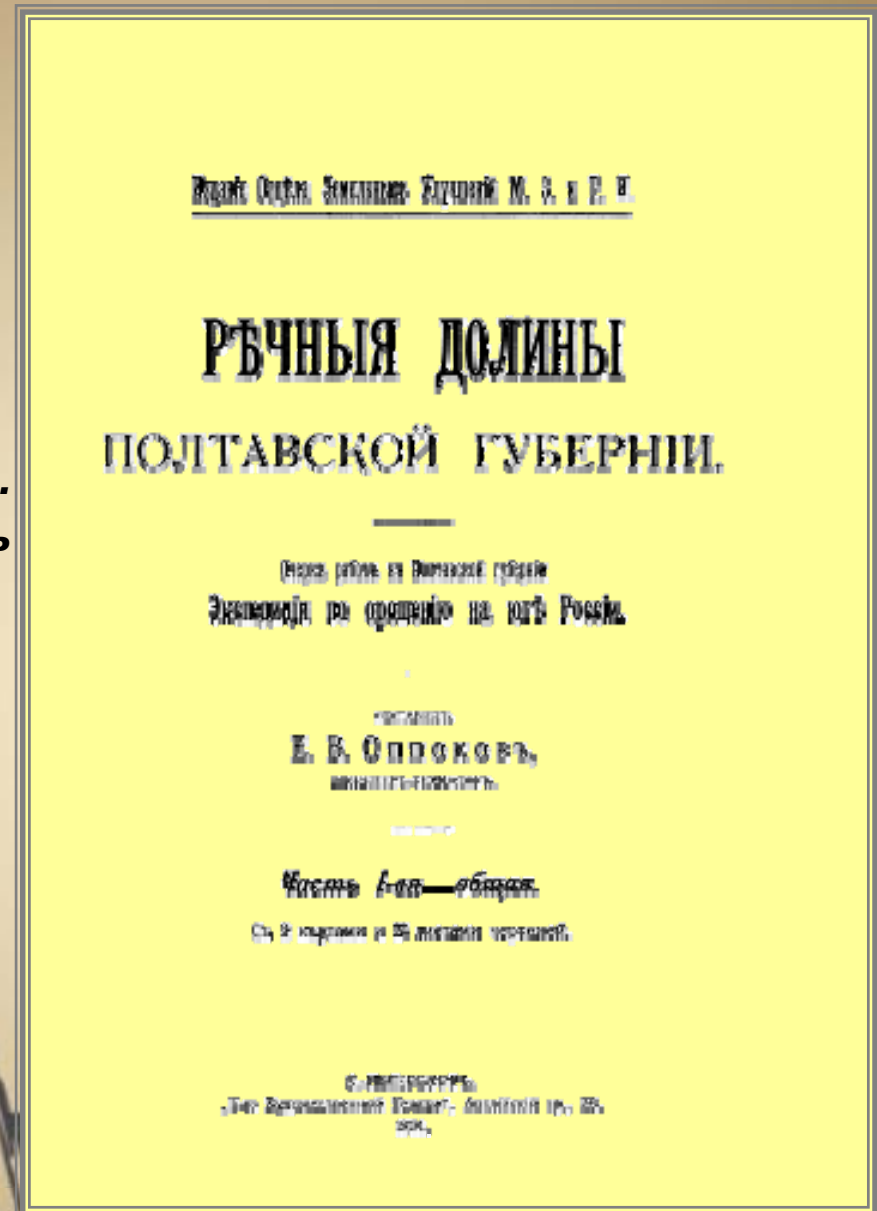
Оппоковъ, Е. В.

Рѣчныя долины

*Полтавской губерніи [Текст] :
очеркъ работъ въ Полтавской
губерніи экспедиции по орошенію
на югъ Россіи / Е. В. Оппоковъ. -
СПб. : Т-во Худож. печати, 1901 -
Ч. 1. - 1901. - II, III, 399 с. : Съ
2 картами и 24 лист. чертеж.*

ГРНТИ

70.01

551

О-62

Оппоковъ, Е. В. (инженеръ - гидротехникъ)

*Рльчныя долины
Полтавской губерніи [Текст] :
очеркъ изслѣдованій въ
Полтавской губерніи. Экспедиціи
по орошенію на югъ Россіи и
Западной Экспедиціи по
осушенію болотъ / Е. В.
Оппоковъ.*

*Ч. 2 : Частное описаніе
рльчныхъ долинъ Полтавской
губерніи, съ указаніемъ
главнѣйшихъ необходимыхъ въ
нихъ мелиорацій. - 1905. - II, 475 с.
: ил., карты.*

ГРНТИ

39

Издание: Издана Деминскимъ, Кузнецкимъ М. В. и Р. Н.

РЪЧНЫЯ ДОЛИНЫ ПОЛТАВСКОЙ ГУБЕРНІИ.

Очеркъ изслѣдованій въ Полтавской губерніи
Экспедиціи по орошенію на югѣ Россіи и
Западной Экспедиціи по осушенію болотъ.

составилъ

Е. В. Оппоковъ.

Полтава: Гидротехническое издательство, 1905.

Часть 2-ая.

Частное описание рѣчныхъ долинъ Полтавской губерніи,
съ мелиоративными-предложеніями по ихъ осушенію.

СЪВЕДЕНІЯ

Томъ Своднаго описанія Полтавской губерніи, кн. 25
1905.

СОДЕРЖАНИЕ.

Число страниц 1—11

Частные сведения о рѣчныхъ долинахъ:

I. Рѣка Трубець	1—16
II. Рѣка Сура	17—23
III. Басейнъ р. Сура	
A. Общія сведения о бассейнахъ р. Сура	31—38
B. Частное описание отдельныхъ участковъ р. Сура и ее притоковъ	
I. Участокъ отъ границы Харьковъ и до г. Романа	39—61
II. Рѣка Рохомъ	65—83
III. Рѣка Сура отъ г. Романа до г. Лоханина	84—105
IV. Рѣка Довгала	105—118
V. Притоки р. Сура отъ г. Лоханина до г. Березового в устьи Суры	118—129
VI. Рѣка Артемъ отъ г. Лоханина до устья Суры	129—139
VII. Участокъ в Сура отъ г. Березового до г. Лубанъ	139—150
VIII. Участокъ в Сура отъ г. Лубанъ до г. Лупова	150—161
R. Сѣверный	162
IX. Рѣка Сура отъ г. Лупова до г. П. Червоныя	161—171
Данная къ проекту осушения болотъ въ окрестн. р. Сура между г. Червоными Хоростомъ и г. Червоныи Селевтомъ, Лубаномъ и	171—183
Оформленіе болотъ на р. Червоныи и в болоту на Хоростѣ и	183—185
X. Рѣка Оржица	185—193
XI. Рѣка Сура между г. П. Червоныи и устьемъ	193—199
XII. Рѣка Удай	
a) Участокъ отъ верховьяхъ рѣки до г. Широкана	199—206
b) Г. Червоныи	206—218
c) Р. Удай отъ г. Широкана до устья	218—229
d) Общія сведения о р. Удай	229—230
XIII. Болота въ поймѣ в Довгала въ Березовомъ и Златомъ-мостѣ устьи Суры	231—234
Болота на р. Червоныи	234—239
Болота на р. Златомъ-мостѣ	239—251

V. Басейны рѣкъ юго-восточной половины Полтавской губернии:	271—373
I. Басейнъ р. Псла:	
A. р. Веселъ	305—307
B. Притоки р. Псла:	
a) р. Хороль	307—328
b) р. Ташанъ	327—441
c) Другіе притоки Гривы в Голтва	341—347
II. Рѣка Воронка	348—358
III. Рѣка Овель	359—370
VI. Общія выводы:	371—430
a) Условія получения артезианскихъ водъ въ губерніи	370—377
b) Подпочвенныя воды губерніи, Вопросъ о пониженіи уровня этихъ водъ и охъ убыли воды въ рѣкахъ	377—394
c) Время и способъ образованія рѣчныхъ долинъ губерніи	394—420
d) Условія размыванія ледниковой осыи рѣкъ съ разоблаченными и вслѣдствіемъ рѣчныхъ поймъ	420—472

Приложение.

1. Высоты изверженныхъ отбросовъ рѣки (восточныхъ тучекъ) и уровней рѣкъ въ Полтавской губ. и въ окрестности съ ней, по извѣдкамъ за 1883—1901 г. Сводный по отношенію на югъ Россіи	432—471
2. Сводная таблица изверженныхъ Полтавской губ. окрестностей бассейновъ, съ подробными данными по естественному уровню на рѣчныхъ поймахъ	473—479

55

И68

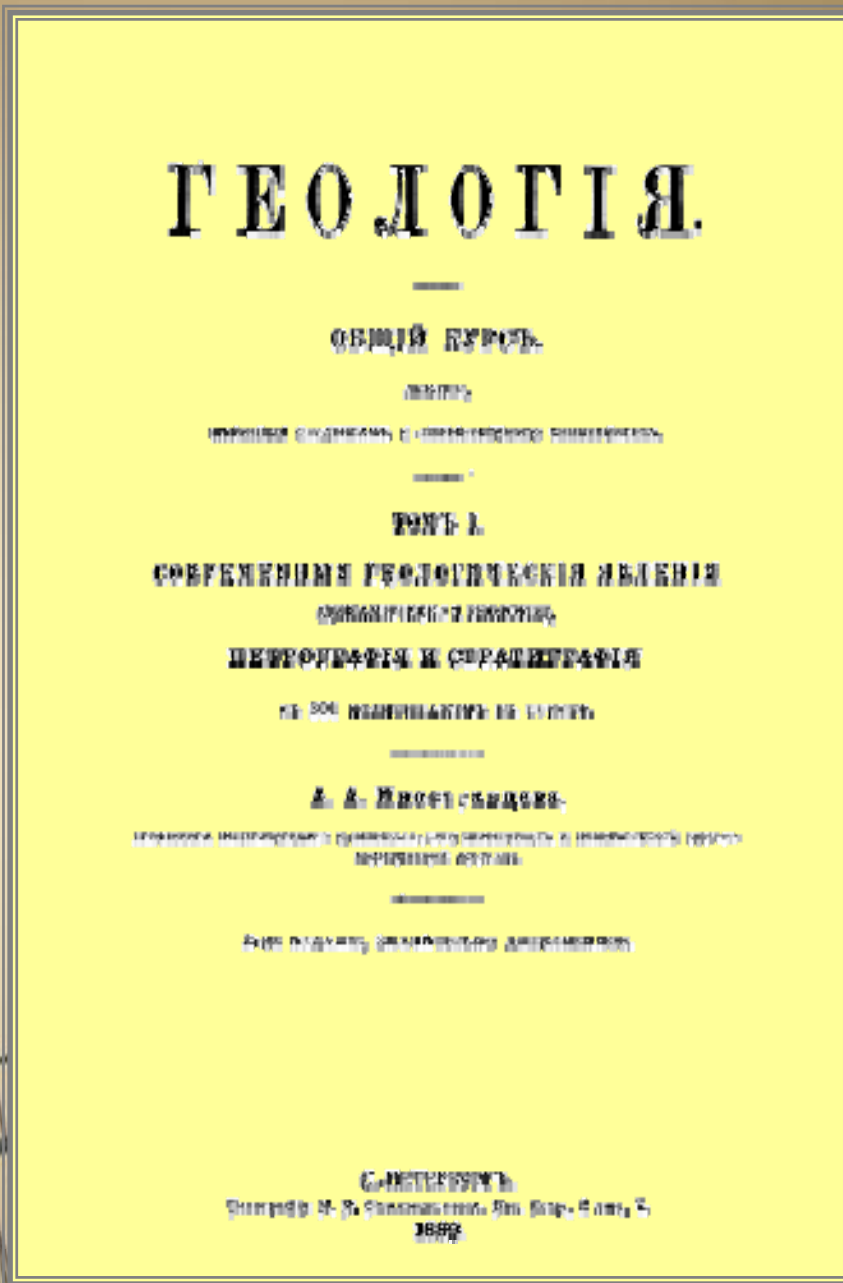
Иностранцева, А. А.

Геология. Общий курсъ [Текст] : лекціи, читанныя студентамъ С.-Петербургскаго университета / А. А. Иностранцева. - 2-е изд., значительно доп. - СПб. : Тип. М. М. Стасюлевича, 1889 - .

Т. 1 : Современныя геологическія явленія (динамическая геология), петрографія и стратиграфія с 300 полнотипажемъ въ тлѣкстлѣ. - 1889. - XV, 559 с. : ил. - 20.00 р.

ГРНТИ

38

Наука – форма інтелектуальної діяльності людей, скерована на отримання об'єктивних знань про природу, суспільство, мислення, на відкриття об'єктивних законів світу і передбачення тенденцій його розвитку.

Наука – це процес творчої діяльності з отримання нових знань і результат цієї діяльності у вигляді цілісної системи знань, сформульованих на основі певних принципів. Наука – система знань про закономірності розвитку природи, суспільства і мислення.

Наука вивчає різні рівні системної організації й форми руху матерії з погляду пізнання істотних властивостей явищ, встановлення існуючих законів, різних причинних залежностей і взаємодій з метою управління природними й соціальними процесами, передбачення характеру і напрямку існуючого перебігу, створення нових технологій і розвитку виробництва. Як система знань наука охоплює не тільки фактичні дані про предмети навколишнього світу, людської думки й дії, не лише закони і принципи вивчення об'єктів, а й певні форми й способи усвідомлення їх, а в кінцевому підсумку – філософське трактування. Цим самим наука виступає як форма суспільної свідомості.

Основне завдання науки – виявлення об'єктивних законів дійсності, а її головна тема – істинне знання. Критеріями науковості, які відрізняють науку від інших форм пізнання є:

об'єктивність,

системність,

практична націленість,

орієнтація на передбачення,

суворі доказовість,

обґрунтованість і достовірність результатів.

Наука – найважливіший фактор технічного і соціально-культурного прогресу й перетворення дійсності, всебічного розвитку людських здібностей і можливостей. Передові науки сприяли виробленню прогресивного світогляду, обґрунтуванню матеріалістичного погляду на світ. Наука є способом встановлення і усвідомлення об'єктивної істини. Цим вона радикально протистоїть релігії, марновірству, містицизму, спекулятивним домислам. Боротьба з цим яскраво виявляється у виникненні, з одного боку, позитивістської концепції сциєнтизму, яка абсолютизує «точне» знання, протиставляючи його гуманістичним цінностям культури, а з другого боку, – антисциєнтизму, що скочується на позиції ірраціонального заперечення ролі наукового пізнання.

Наукові теорії

Основною структурною одиницею наукового знання є теорія, що систематизує експериментальний матеріал, організовує науково-дослідний пошук у нових галузях, дає опис, пояснення і передбачення фактів, орієнтує практичну діяльність.

Наука розвивається за допомогою загальної методології і спеціальних методів:

кількісний і якісний аналіз,

класифікація,

випробування,

формалізація,

моделювання,

порівняльно-історичний метод та інші.

Наука в ідеалі складає одне єдине ціле, оскільки її найвища мета вивчити світ у всій його повноті, однак вона також є практичною діяльністю людини, а тому розбивається на галузі (окремі науки) за предметом та методами досліджень. Будь-яка наукова пізнавальна діяльність передбачає взаємодію суб'єкта (учений, науковий колектив) і об'єкта науки (предметна область, що вивчається), в процесі якої використовується певна система методів, прийомів дослідження і мови даної науки (знаки, символи, формули тощо).

Завдяком галузі науки зазвичай класифікуються за двома головними напрямками:

природничі науки вивчають природні явища,

соціальні науки – людську поведінку, мислення і суспільство.

За межами цієї класифікації залишилися точні або формальні науки – математика, логіка, інформатика, що вивчають взаємозв'язки елементів уявних сконструйованих систем.

За співвідношенням із практикою виділяють:

фундаментальні науки, які безпосередньо не орієнтовані на отримання практичної користі, прикладні науки, націлені на безпосереднє практичне використання наукових результатів.

Наука – це поступовий процес розширення області відомого людству, відсування границь невідомого. В основі науки лежить наукове дослідження, метою якого є отримання наукового знання. Наукове знання відрізняється тим, що воно здобуто за процедурою, що отримала назву наукового методу.

Ця процедура включає в себе спостереження, експеримент зі строгими вимірваннями, аналіз результатів, розробку гіпотез, теорій і формулювання законів із обов'язковою вимогою повторюваності результату і ретельної перевірки. Люди, які виконують наукові дослідження називаються дослідниками, науковцями, вченими.

Результати наукових досліджень публікуються в науковій літературі, й, зазвичай, така публікація вимагає рецензування, тобто перевірки правильності процедури й висновків іншими науковцями, фахівцями з даної області досліджень.

Будь-які висновки досліджень і теорії можуть бути відкинуті, якщо з'являються нові факти, що їх заперечують.

Історія науки – це дослідження феномену науки в його історії. Наука, зокрема, являє собою сукупність емпіричних, теоретичних і практичних знань про навколишній світ, отриманих науковим співтовариством. Оскільки з одного боку наука представляє об'єктивне знання, а з іншого – процес його отримання і використання людиною, сучасна історіографія науки повинна брати до уваги не тільки історію думки, а й історію розвитку суспільства в цілому. Вивчення історії сучасної науки спирається на безліч збережених оригінальних або перевиданих текстів. Однак самі слова «наука» і «умений» увійшли у вжиток лише в XV–XVI століттях, а до цього натуралісти називали своє заняття «натуральною філософією».

001
И93

*Итоги науки въ теоріи и
практикѣ [Текст]. - М. : Изд. тов-ва Міръ.
Т. 5 : Жизнь / подъ ред. М. М.
Ковалевскаго. - 1912. - 378 с. : вкл. л., ил.
ГРНТИ
34.01.09*

**ИТОГИ
НАУКИ
въ ТЕОРИИ И ПРАКТИКѢ**

ПОДЪ РЕДАКЦІЕЙ

*профессора М. М. Ковалевскаго,
профессора А. А. Кисельова, Николая
Корнелова и профессора
С. М. Шенниковца.*

**ИЗД. ТОВАРИЩЬ
МОСКВА**

001
И93

Итоги науки въ теоріи и практикѣ [Текст]. - М. : Изд. тов-ва Міръ.

*Т. 10 : Общество / подъ ред. М. М. Ковалевскаго. - 1914. - 522 с. : вкл. л., портр., рис. ГРНТИ
00.09*

Содержание X тома

ОБЩАЯ ЧАСТЬ

Проф. доктор наук А. М. Колосовский

(Україна)

ЧАСТЬ ПЕРВАЯ

Академик УССР

(Україна)

Проблемы развития общественного производства в условиях
свободной экономики.

1. Проблемы семьи, рода, брака, материнства, государственности и религии.
Проф. А. М. Колосовский.

Введение. Об основных закономерностях общественного развития	47
Роль семьи в развитии общества	49
Проблемы семьи	49
Проблемы общественного брака	44
Проблемы общественного материнства	45
Проблемы материнства	44
Демографические проблемы современного общества	45
Проблемы государственности	48
Проблемы общественного религия	48
Проблемы религии	48

2. Проблемы семьи, рода и общественного производства. Проф. академик
А. М. Колосовский (Україна).

Религиозные проблемы	44
Проблемы общественного брака и материнства	44
Взгляд на брак	44
Взгляд на материнство	44
Взгляд на религию	44
Взгляд на общественное производство	44

ЧАСТЬ ВТОРАЯ

Україна

1. Экономические проблемы общественного производства.

Профессор А. А. Березинский

Введение. Экономические проблемы общественного производства	47
Проблемы общественного производства	47
Проблемы общественного производства	47
Проблемы общественного производства	47

Введение. Экономические проблемы общественного производства	47
Проблемы общественного производства	47
Проблемы общественного производства	47

I. Экономические проблемы общественного производства.	47
1. Экономические проблемы общественного производства	47
2. Экономические проблемы общественного производства	47
3. Экономические проблемы общественного производства	47
4. Экономические проблемы общественного производства	47

II. Развитие капиталистического хозяйства.	47
1. Развитие капиталистического хозяйства	47
2. Развитие капиталистического хозяйства	47
3. Развитие капиталистического хозяйства	47
4. Развитие капиталистического хозяйства	47
5. Развитие капиталистического хозяйства	47
6. Развитие капиталистического хозяйства	47
7. Развитие капиталистического хозяйства	47
8. Развитие капиталистического хозяйства	47
9. Развитие капиталистического хозяйства	47
10. Развитие капиталистического хозяйства	47

III. Социальные проблемы и тенденции капитализма.	47
1. Социальные проблемы и тенденции капитализма	47
2. Социальные проблемы и тенденции капитализма	47
3. Социальные проблемы и тенденции капитализма	47
4. Социальные проблемы и тенденции капитализма	47
5. Социальные проблемы и тенденции капитализма	47
6. Социальные проблемы и тенденции капитализма	47
7. Социальные проблемы и тенденции капитализма	47
8. Социальные проблемы и тенденции капитализма	47
9. Социальные проблемы и тенденции капитализма	47
10. Социальные проблемы и тенденции капитализма	47
11. Социальные проблемы и тенденции капитализма	47
12. Социальные проблемы и тенденции капитализма	47
13. Социальные проблемы и тенденции капитализма	47
14. Социальные проблемы и тенденции капитализма	47
15. Социальные проблемы и тенденции капитализма	47
16. Социальные проблемы и тенденции капитализма	47
17. Социальные проблемы и тенденции капитализма	47
18. Социальные проблемы и тенденции капитализма	47
19. Социальные проблемы и тенденции капитализма	47
20. Социальные проблемы и тенденции капитализма	47

Заключение. Экономические проблемы общественного производства	47
Список литературы	47
Список источников	47

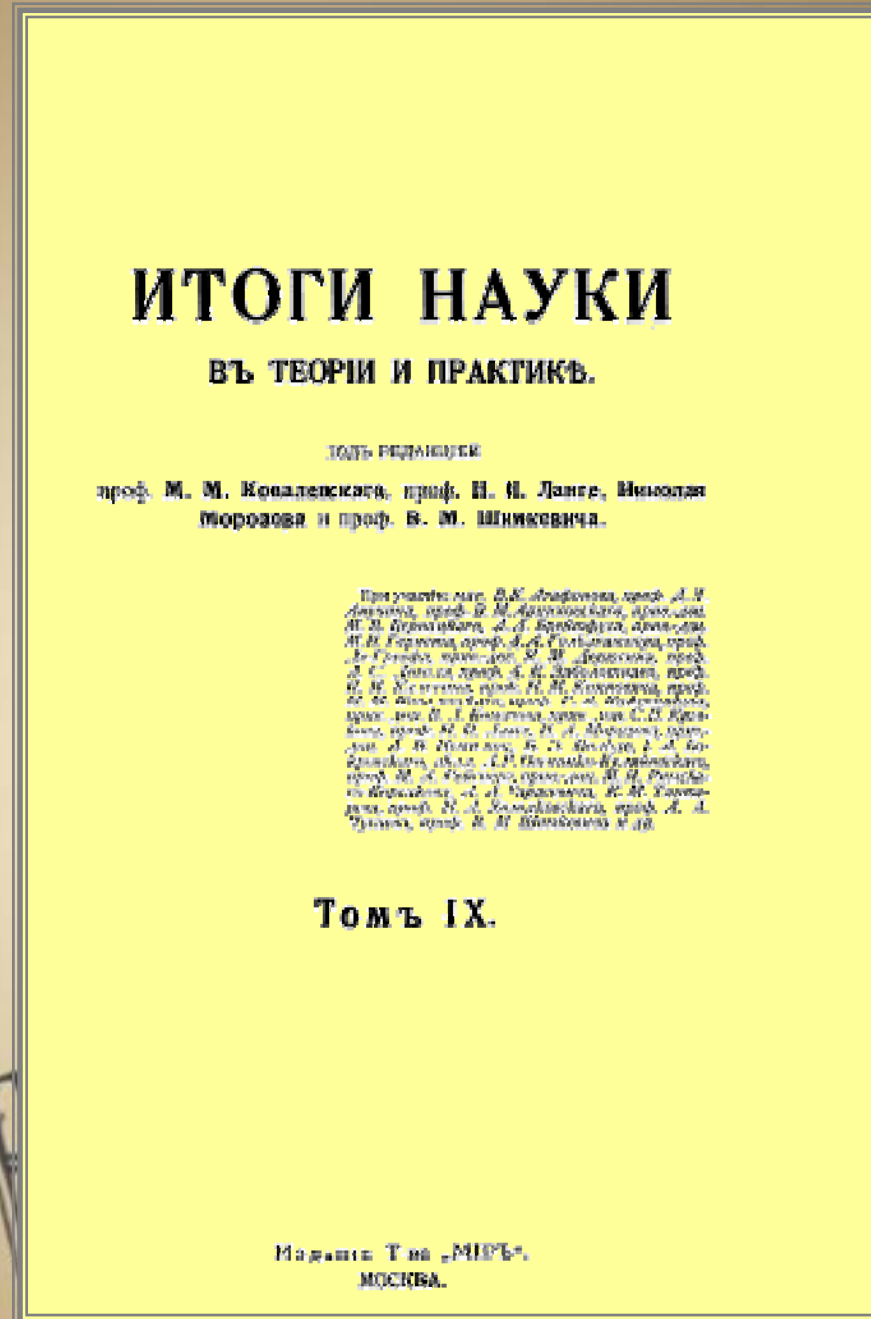
001

B93

**Итоги науки въ
теоріи и практикль
[Текст]. - М. : Изд. Т-ва
Міръ.**

**Т. 9 / под ред. М. М.
Ковалевскаго. - 1914. - 370**

**С.
ГРНТИ
03**

Содержаніе IX тома.

ОСНОВНЫЕ ЗАКОНЫ РАЗВИТИЯ ОБЩЕСТВА.

Проф. Ильяш Бруштанского университета Вн-Универн.
Перевод: Л. Е. Дина.

	Стр.
I. Социальная структура на первоначальном этапе, включившая в себя развитие отношений	9
II. Социальная структура на первоначальном этапе, включая отношения и дифференциацию	22
III. Социальная структура в государственном обществе	30
IV. Подлинность и контрольные функции	33
V. Египет	45
VI. Вавилон и Ассирия: Сумер, Финикия и Палестина	50
VII. Индия	65
VIII. Китай, Персия и Индия	85
IX. Китай	100
X. Европа	111
A. Мир греко-латинский	141
B. Средние века	195
XI. C. Новое время	206
XII. Социальная Европа с 1750 по 1850 г.	
A. Социология	212
B. Философия истории	221
C. Социология и философия-националистическая школа	224
D. Наука и культура	229
XIII. Основатели социальной философии XIX столетия:	
A. Конт	245
B. Сен-Симон	260
C. Фурье, Огюст	276
XIV. Дифференциация современной социологии	321
XV. Социология: Методы и их пределы. Типология и классификация. Функциональные термины социологии	331
XVI. Эволюция социологии: эволюция различных категорий	342
1. Социологическая эволюция общества (распределение, структура, производство и производство)	345
2. Социологическая эволюция	353
3. Эволюция культуры	354
4. Эволюция коллективной психологии	358
5. Эволюция истории	363
6. Эволюция права	363
7. Эволюция религии	364
XVII. Европа и индия: общество в Индии, или социальная структура	365
XVIII. Индия: общество в Индии, или социальная структура	372
Содержание IX тома	382
Содержание IX тома	383

001
И93

**Итоги науки въ
теоріи и практикль**
[Текст]. - М. : Изд. тов-ва
Міръ.

Т. 11 / под ред. М.
М. Ковалевскаго. - 1914. -
443 с.
ГРНТИ
03

Содержание XI тома.

ОБЩЕСТВО.

Пись россияниной проф. М. Ж. (Васильевская).

(Визначення)

ЧАСТЬ ВТОРАЯ

(Публіцистика).

(Громадянська)

Государство.

Современное государство. К. М. Тахтарев.

	Стр.
1. Общие понятия о государстве	8
2. История государства	11
3. Основные способы происхождения государства	27
4. Классификация государств	38
5. Современное представительное государство и местное самоуправление	61
6. Представительная система и выборы, или совокупность избирателей	77
7. Эволюция, парламентизм партии и конституция парламентской системы	90
8. Парламент и парламентская партия	96
9. Парламентская партия и организация правительства	106
10. Развитие организации кабинета, парламентского большинства и империума.—Политическая эволюция представительной системы	118
11. Демократическая эволюция и политическая интерпретация	123
12. Демократическая система в Швейцарии	132
13. Демократическая система в Америке	142
14. Обобщающие главы в современном государстве	161

Государство и общество. Профессора М. А. Ротштейн.

I. Единство проблем общества и государства	
1. Эволюция общественного фактора в политическом бытии XIX в.	167
2. Изучение общества во время-пространственной теории XIX в.	174
3. Государство и общество во социально-функциональной теории XIX в.	185
4. Хозяйственный базис и общественная структура	197
5. Классификация общественных отношений	208
II. Государство и реализация интересов общества	
1. Факт демократической конституции общества во Византийской империи	219
2. Социально-политическая эволюция во Франции	217
3. Реформы религиозная, протестантская и католическая	225

4. Религиозная общность во новое время	228
5. Церковь и государство во России	236
III. Государство и национальные объединения.	
1. Развитие связи и патристиче-этнические германско-славянские	247
2. Социально-политическое общество и этнополитическое начало	247
3. Национальная идея нового времени. Национальность, народ и свобода	251
4. Национальность и классное общество	255
5. Национализм, империализм, шовинизм	260
6. Национализм, как форма культурно-духовного общения	264
IV. Государство и формы территориальных.	
1. Территория как функциональный принцип. Его трансформация	270
2. Города и районное самоуправление	276
3. Советские владения и земное самоуправление	280
4. Самоуправления и правовое государство	289
Преступление и борьба с ним в связи с эволюцией общества.	
Профессора И. П. Гервельт.	
I. История преступности и борьбы с ней	290
II. Изучение законов развития преступности	326
Антропологические теории	331
Социологические теории преступности	349
III. Факторы преступности.	
Климатические факторы	361
Влияние пола	367
Наследственность	370
Финансовые факторы	381
Семейные факторы	384
Женские факторы, уровень и преступность во России	398
Профессия и преступность	398
Милитаризм и преступность	401
Преступления городов и деревни	401
Борьба, связь и преступность	404
Антропометрия и преступность	406
Грамотность и преступность	409
Преступления во войсках	413
Влияние войны на преступность	415
Социализм и преступность	419
IV. Борьба с преступностью	422
Старинная казнь	427
Тюремные наказания	436
Тюремное заключение	438
Добрые суды	449
Письма и литература во время	453
Коллекционирование на старинных документах	460

Хімія або Хемія – одна з наук про природу, яка вивчає молекулярно-атомні перетворення речовин, тобто, при яких молекули одних речовин руйнуються, а на їх місці утворюються молекули інших речовин з новими властивостями.

Завданням хімії є дослідження властивостей елементів і хімічних сполук, вивчення залежності властивостей речовин від їх складу й будови, вивчення умов перетворення одних речовин в інші, поширення хімічних речовин у природі, технологій їх одержання, механізмів взаємодії хімічних сполук, а також практичне використання хімічних реакцій.

Першими професійними хіміками в світі, як і в Україні були аптекарі-провізори і фармацевти. Вони проводили хімічні процеси, метою яких було виготовлення ліків. Перша аптека на території сучасної України була відкрита у Львові у 1270 року, вона проіснувала до 1480 року. А публічну аптеку відкрили у Львові 1490 року, працював там провізор Василь Русин. Можливо, він и був першим хіміком в Україні. В Києві перша аптека відкрилась на Печерську 1709 року, а керував ею провізор Іван Чкалов (по інших даних, Іван Чулий). Для офіційної науки першим професором-хіміком в Україні став в 1804 році Іван Тізе (1784-1821) в Харківському університеті.

543

О-76

Остсвальдъ, В. (проф. хімії
Лейпцигскаго университета).

Научныя основанія
аналитической хіміи. [Текст] : редкая
книга / под ред. П. Вальдена, пер. с
нем. М. Пришвина. - Рига : Изд. Гонкъ и
Полевскаго, 1896. - 160 с.

ГРНТИ

31.19

В. ОСТВАЛЬДЪ,
ПРОФЕССОРЪ УНИВ. ЛЕЙПЦИГСКОГО УНИВЕРСИТЕТА.

НАУЧНЫЯ ОСНОВАНИЯ
АНАЛИТИЧЕСКОЙ ХИМИИ.

Переводъ на тайваньскій языкъ
„Die wissenschaftlichen Grundlagen der analytischen Chemie“.

редакційний і редакційний директор,
асистентка Ринскаго Інституту хімічного аналізу
В. Пришвина і С. Брестова,

переклад

ПРОФЕССОРА ХІМІЇ П. ВАЛЬДЕНА.

РИГА.

ИЗДАНИЕ ГОУБЪ И КОДЛЕВСКАГО.
1896.

СОДЕРЖАНИЕ.

Первая часть:		Вторая часть.	
Теория.			
<i>Первая глава.</i>	Стр.		Стр.
Определение вещества	3	Химическое строение.	
Общие основные свойства	3	§ 1. Теория растворов	36
Свойства	4	Предварительное замечание	36
Реакция	5	Свойства растворенных тел	36
Посадочность веществ	6	Ионы	37
Пробы и смеси	7	Виды ионы	39
<i>Вторая глава.</i>		Дальнейшие данные	41
Отделение веществ	8	§ 2. Химическая равновесия.	
Объединение веществ вообще	8	Закон действующих масс	43
Отделение твердых тел от жидких	10	Применения	45
Отделение жидких тел от твердых. Физические	11	Молекулярная диссоциация	46
Применения	12	Постепенная диссоциация	48
Теория промывания	14	Несколько электролитов	46
Влияние адсорбции	15	Одновалентные соли и кислоты	48
Увеличение кристаллического зерна	16	Гидролиз	50
Коллоидальные растворы	19	Растворение равновесия.	
Денатурация	22	Закон распределения	51
Отделение жидких тел от жидких	22	§ 3. Ход химических процессов.	
Отделение газообразных тел от жидких и твердых	23	Скорость реакций	53
Отделение растворимых тел	23	Влияние температуры	54
<i>Третья глава.</i>		Катализ	54
Физические методы анализа	25	Радиация	54
О физических методах анализа	25	§ 4. Осаждение	55
Теория осаждения	26	Объединение веществ	55
Дисперсия жидких смесей	28	Перенос	55
Отделение растворимых	30	Производство растворимости	56
Растворение	31	Неравновесие реакции осаждения	59
Сушеные газы	32	Растворение осадков	61
Действие адсорбции. Теория газовой реакции	32	§ 5. Реакция с выделением или поглощением тепла	64
Растворы жидких тел	33	Газообразование	64
Насыщенные растворимые вещества	33	Адсорбция газов	66
		§ 6. Реакция с участием реагентов. Влияние скорости ионы	66
		§ 7. Реакция при помощи электрического тока	67
		Электрохимические методы	67

<i>Четвертая глава.</i>	Стр.	<i>Глава бесцветная.</i>	Стр.
Измерение веществ	74	Металлы группы железа	107
Объединение веществ вообще	74	О металлах группы железа вообще	107
Четвертая глава	76	Железо	108
Выводы смеси	77	Хром	111
Коллоидный анализ	78	Марганец	112
Третья часть и другие главы	80	Кобальт и никель	114
Титрование	81	Цинк	116

Вторая часть.
Приложения.

<i>Глава пятая.</i>		<i>Глава седьмая.</i>	
Точка кипения и точка замерзания	89	Группа медовых металлов	95
Кислоты и основания	89	О металлах металлов вообще	95
Теория индикаторов	89	Кальций, рубидий, цезий	99
Продукты уксусной кислоты	92	Литий	99
Многосоставные кислоты	92	Аммоний	97
<i>Глава шестая.</i>		<i>Глава восьмая.</i>	
Группа медовых металлов	95	Щелочноземельные металлы	100
О металлах металлов вообще	95	О щелочноземельных металлах	100
Кальций, рубидий, цезий	99	Кальций	101
Литий	99	Стронций	102
Аммоний	97	Барий	103
<i>Глава восьмая.</i>		Магний	104
Щелочноземельные металлы	100	Приложения	105
О щелочноземельных металлах	100		
Кальций	101		
Стронций	102		
Барий	103		
Магний	104		
Приложения	105		
		<i>Глава девятая.</i>	
		Металлы группы меди	118
		Кадмий	119
		Медь	120
		Серебро	122
		Ртуть	124
		Свинец	127
		Висмут	128
		<i>Глава десятая.</i>	
		Металлы группы олова	130
		О металлах группы олова вообще	130
		Олово	131
		Сурьма	133
		Мышьяк	135
		<i>Глава одиннадцатая.</i>	
		Неметаллы	137
		О неметаллах вообще	137
		Галогены	138
		Углерод	142
		Одноосновные и многоосновные кислоты	143
		Кислоты	145
		Углекислота	146
		Сернистая кислота	151
		Фосфорная и фосфорноватистая	154
		Борная кислота	155
		Ванниевая кислота	156
		<i>Глава двенадцатая.</i>	
		Выводы анализы	158

54

M50

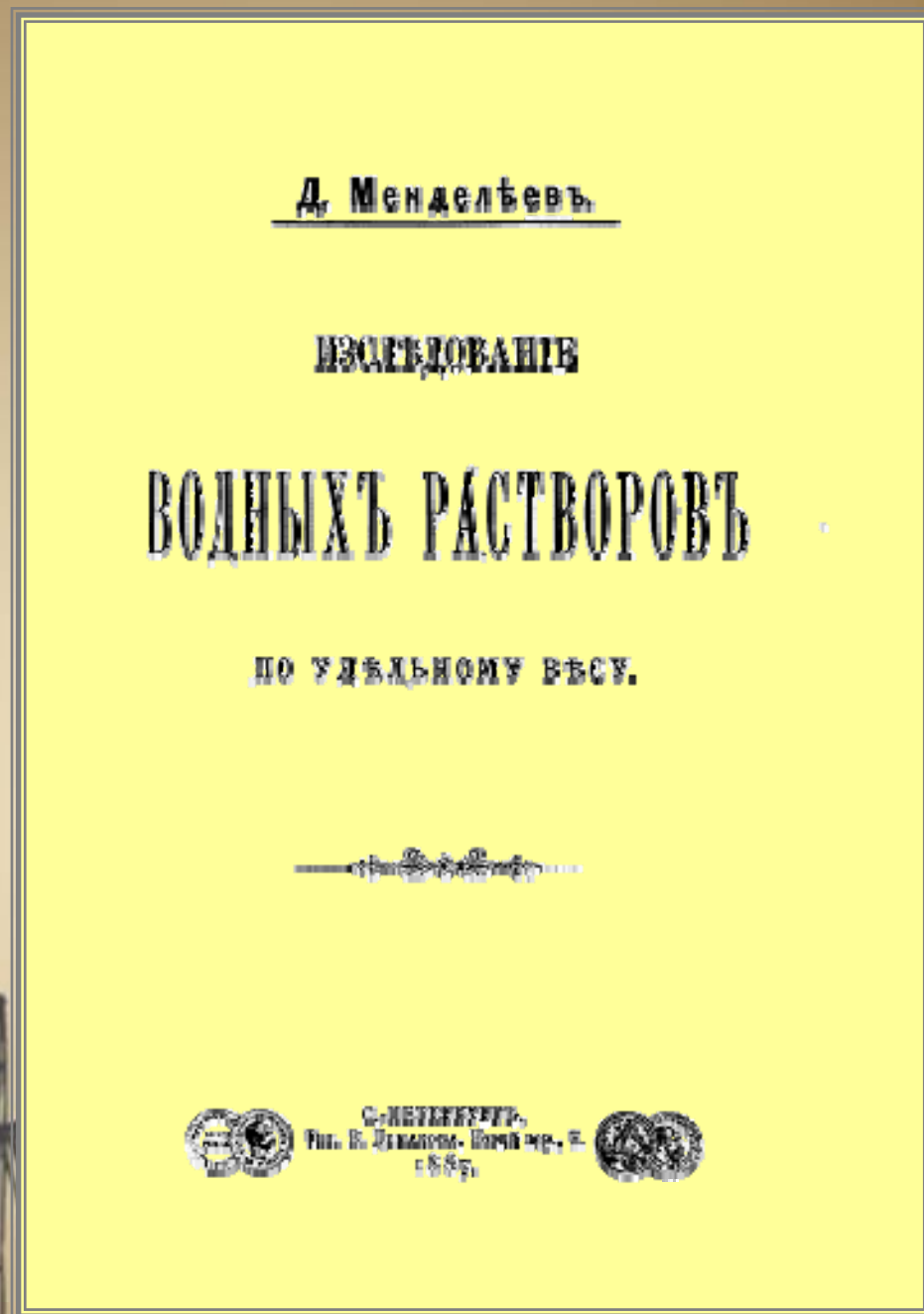
Менделєвѣвъ, Д.

Изслѣдованіе водныхъ
растворовъ по удѣльному вѣсу
[Текст] : редкая книга / Д.

Менделєвѣвъ. - СПб : Тип. В.
Демакова, 1887. - XXI, 520 с.

ГРНТИ

31.01.09

Памяти матери,
Матри Дмитріевны Менделѣевой.

Эта наследованіе чуждѣшая каменн матери ея послѣдствы. Она когда ея обра-
щеніе только соиме кудоль, ады жовдочка
дыл; асептичюла прижурло, котракала лю-
блыва и, чыабы оидыла кудоль, асептичюла изъ
Сибирю, турени послѣдствя средстю и ельм.
Емпера знаменля: избывала лавьянекаго са-
лобобильствя, истинностю ея кудоль, а не ея
сладостя и жернълею чюстоту болжескую или
тюрскую прижурло, нбо повилала екал чюсто дѣ-
леничюла облышностю, екал лавьянекаго чюстоту
чюстоту и екал при жернълею чюстоту безъ настѣлѣ,
лабостю, но чюстоту ея перемѣнчюла прижурдѣн,
кочервѣла и аменды, а дѣленичюла: ачрема до-
блыва чюстоту, асептичюла дѣленичюла развѣнчѣ,
адыне екал и асептичюла асептичюла. Завѣнчюла
матери ея чюстоту ея чюстоту.

Д. Менделѣевъ.

№ 127.

ОГЛАВЛЕНІЕ

	Стр.
ПРЕДИСЛОВІЕ.	IX.
ГЛАВА I. Понятія, положенныя въ основу исследования.	1
§ 1—3. Понятіе о растворяе и объ измѣненіи уд. вѣса.	
§ 4—10. Изъ исторіи растворовъ: исследования Мишеля и Крафта, Крелера; модуль растворяе, объемно-массовыя исследования, смѣненіе и расширеніе; необходимость признанія химизма растворяе.	
§ 11—15. Поврженіе уд. вѣса на измѣненіе въ воздухѣ, на тем- пературу воды и на температуру раствора; выраженіе и опредѣленіе состава растворяе.	
ГЛАВА II. Растворы поваренной соли NaCl.	63
§ 16—20. Расширеніе по Крелеру, Герману, Сорби, Нейману, Ма- ршалю, Шварцу и Освальду. Высок.	
§ 21—26. Удельный вѣсъ Крелеръ, Вейдштетца, Шадфъ, Гер- манъ, Маршалъ, Томсенъ, Никель, Вендлеръ, Кольраушъ и Гротрианъ, Пельцъ и Кейслеръ, Андрее, Фетвальдъ и Розетти, Вуродъ.	
§ 27—29. Параболическія и гиперболическія выраженія уд. вѣса по частичному составу ¹⁾ .	
§ 30. Таблица процентнаго содержанія по удельному вѣсу.	
ГЛАВА III. Растворы серной кислоты H ² SO ⁴	113
§ 31—38. Сводныя о расширеніи растворяе H ² SO ⁴ .	
§ 39—51. " объ удельномъ вѣсѣ	
§ 52—61. Испытанія логарифмической (Юль) замѣнчюла, за- большее смѣненіе, объемъ 100 частнъ раствора, результаты гиперболи- ческой зависимости и гипотезы Томсена, термодинамическія данныя, за- большее развѣнчѣ темла и температур при образованіи, смѣненіе рас- творяе H ² SO ⁴ и NaCl.	
§ 62—66. Регулированіе опытныхъ данныхъ. Наблюденіе производ- ной ds/dp. Производная эта представляеть видъ прямойъ. Параболы уд. вѣса при Q ² /4 ² .	
§ 67—69. Разрывъ единичности. Плотнота растворяе.	
§ 70. Таблица удельныхъ вѣсовъ.	

¹⁾ Параболическія выраженія по процентному составу въ § 36 и 116.
²⁾ Данъ 15²/4² параболы даны въ § 142².

III.	ОГЛАВЛЕНИЕ.	Стр.
ГЛАВА IV.	Растворы спирта C^2H^5O	245
§ 71—77.	Определение Гальова, Рейнольдса, Друклетера, Фунда, Вульфенберга, Меллерса, Раммелса, Дюпре и Церра, Селлаби.	
§ 78—87.	Уравнительная обработка $z = C + Az + Bz^2$ уд. веса и проводимости dz/dz . Системы точности в определении коэффициентов.	
§ 88—90.	Влияние температуры на коэффициенты вязкости. Опыт замораживания триацрата. Таблица уд. веса.	
ГЛАВА V.	Растворы щелочей	311
§ 91—93.	Аммиак NH^3 .	
§ 94—97.	Искусственные щелочи: $NaNO$, KNO , $LiNO$, BaH^2O^2 . Общественные свойства.	
ГЛАВА VI.	Растворы минеральных кислот	334
§ 98—102.	Гидрохлорная кислота HCl , HBr , HI .	
§ 103—107.	Азотная кислота HNO^3 в ее видах: H^2PO^4 , H^2AsO^4 , H^2SbO^4 , HN^3 .	
§ 108—109.	Растворы, содержащие аммиачные соединения SO^2 , хромовому CrO^2 и кобальтовому CoO^2 .	
§ 110—112.	Растворы кислот: CO^2 , H^2 , U^2 , Os , O^2 в водном.	
ГЛАВА VII.	Растворы галогенидных солей	334
§ 113—116.	$LiCl$, $BaCl^2$, KH^2Cl , $HgCl$.	
§ 117—122.	$MgCl^2$, $AlCl^3$, KCl , $CaCl^2$, $ZnCl^2$, $BaCl^2$.	
§ 123—127.	$NaCl^2$, $CaCl^2$, $MgCl^2$, $NaCl$, $BaCl^2$, $MnCl^2$, Fe^2Cl^2 , $CoCl^2$, UO^2 , $CrCl^2$.	
§ 128.	Удельный вес чистых растворов хлоридов металлов $+ 200H^2O$ и $+ 30H^2O$.	
§ 129—136.	Бромиды, йодиды, фториды и селениды металлов, $K^2Fe(SO^4)^2$, $K^2Fe(SO^4)^3$.	
ГЛАВА VIII.	Растворы оксидирующих солей	452
§ 137—138.	Соли Li , Ba , NH^2 , Na , Mg , Al , K , Ca , Mn , Fe , Co , Ni , Cu , Zn , Ag , Ni , Ba , Cd , Pb .	
ГЛАВА IX.	Растворы органических соединений	482
§ 137—138.	Метиловый CH^3O и др. одноатомные спирты.	
§ 139.	Этиловый C^2H^5O .	
§ 139—144.	Кристаллический сахар $C^{12}H^{22}O^{11}$, глюкоза $C^6H^{12}O^6$, манноза $C^6H^{12}O^6$ и аль. кислоты.	
§ 145—146.	Органические кислоты, особенно уксусная $C^2H^4O^2$ и др.	
§ 147.	Аммиачная окисиангидрид, бикарб.	
УКАЗАТЕЛЬ.		

546

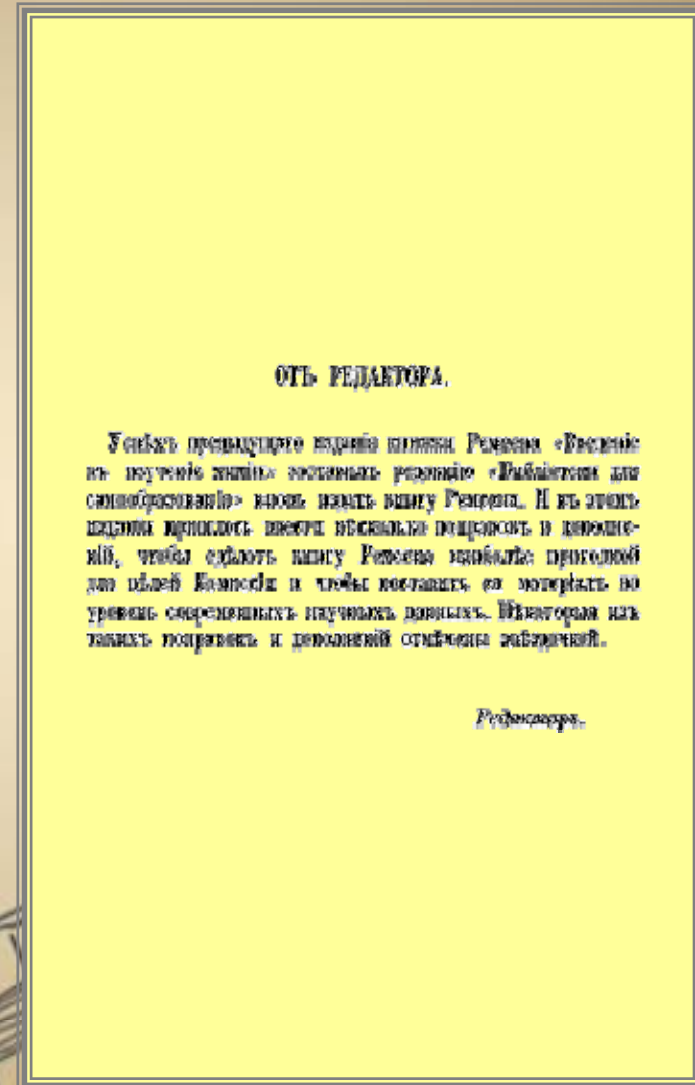
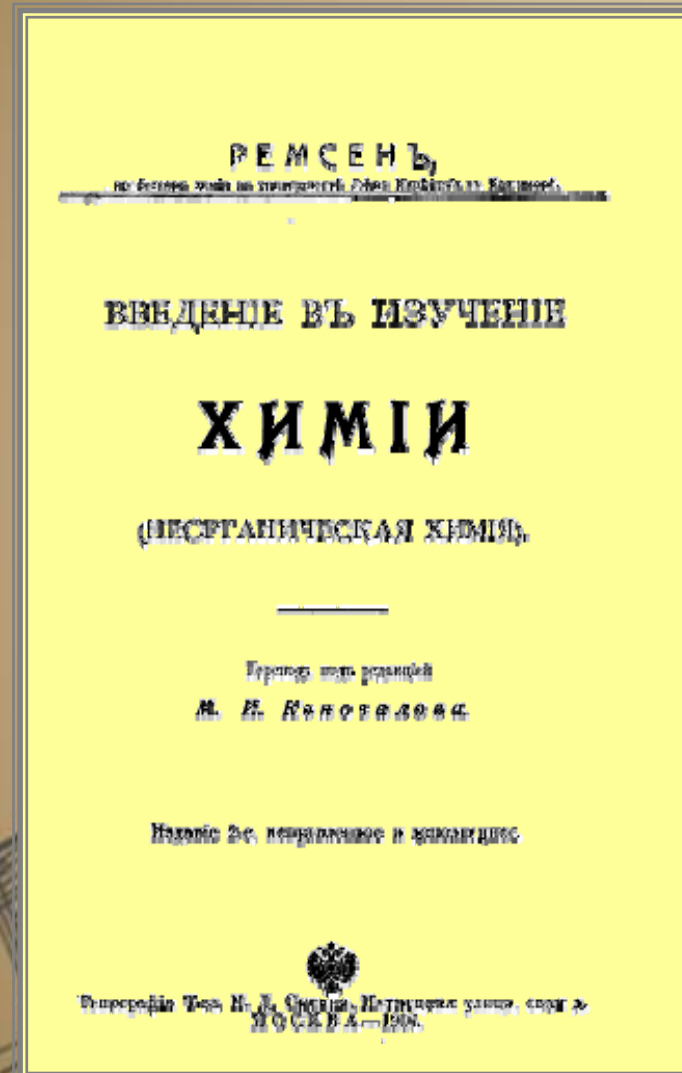
H38

Ремсенъ.

Введение в изучение химии (неорганическая химия) [Текст] : редкая книга / Ремсенъ ; под ред. М. И. Коновалова, пер.с англ. М. И. Коновалова. - изд. 2-е. испр. и доп. - М. : Типогр. Т-ва И. Д. Сытина, 1904. - XXIV, 539 с. - (Библиотека для самообразования ; вып. VIII).

ГРНТИ

31.17

СОДЕРЖАНІЕ.

ГЛАВА I.

Химическія явленія. — Элементы. — Соединенія. — Какъ изучать химию?

Химическія и физическія явленія. — Атомы и химія. — Химическія явленія. — Элементы. — Химическія свойства и химическія соединенія. — Физическія свойства химическаго дѣйствія. — Химическія средства. — Обзоръ химическихъ наукъ. — Какъ изучать химию? — Элементы и кѣмъ шкѣла (сплавки). — Таблица элементовъ и нѣкѣ химическихъ явленій.

Стр.

1—29

ГЛАВА II.

Кислородъ.

Нахожденіе и полученіе кислорода. — Физическія свойства и химическія отношенія кислорода. — Явленія горѣнія. — Температура воспламененія. — Медленное окисленіе. — Теплота горѣнія. — Теплота разложенія. — Химическая энергія и химическія работы. — Силы.

30—50

ГЛАВА III.

Водородъ.

Нахожденіе и полученіе водорода. — Физическія и химическія свойства водорода

51—61

ГЛАВА IV.

Соединеніе водорода съ кислородомъ. — Вода.

Нахожденіе воды. — Кристаллизованный паръ. — Испареніе. — Анатомія и составъ воды. — Природныя явленія

XVII

объемовъ. — Вычисленіе результатовъ одностороннихъ аналізъ. — Составъ воды при уснаніи водорода надъ шарфтыми электромъ. — Окисленіе и восстановленіе. — Природныя явленія гравитативнаго. — Физическія воды керметической. — Водородный водъ. — Вода, какъ растворитель. — Растворы и химическія соединенія. — Огонь. — Переносъ водорода. — Обзоръ явленій. — Свойствѣ свѣтлѣ водорода и кислорода.

Стр.

62—88

ГЛАВА V.

Законы химическихъ соединеній. — Пам. — Атомныя вѣса. — Химическія формулы.

Законы соединенія веществъ. — Законы соединенія металловъ. — Законы постоянныхъ вѣсовыхъ отношеній. — Численныя отношенія элементовъ. — Законы кратныхъ отношеній. — Законъ гравитативнаго, теорія. — Атомическая теорія. — Атомныя вѣса. — Опредѣленіе атомныхъ вѣсовъ. — Формулы химическихъ соединеній. — Молекулы.

89—108

ГЛАВА VI.

Изученіе реакцій, упомянутыхъ въ главахъ о кислородѣ, водородѣ и водѣ (второй, третьей и четвертой).

Реакція получения кислорода. — Горѣніе въ кислородѣ угля, серы, фосфора и азота. — Дѣйствіе металловъ на воду. — Дѣйствіе металловъ на кислоты. — Дѣйствіе водорода на окислы металловъ. — Полученіе переноса водорода. — Виды химическихъ реакцій. — Условія, при которыхъ происходятъ химическія явленія.

109—120

ГЛАВА VII.

Хлоръ и его соединенія съ водородомъ и кислородомъ.

Нахожденіе и полученіе. — Свойствѣ хлора. — Физическія дѣйствія хлора. — Гидратъ хлора. — Горѣніе водорода въ хлорѣ. — Хлористоводородная кислота; полученіе, свойства, анализъ. — Соединенія хлора съ кислородомъ и съ водородомъ и кислородомъ . . .

127—148

XXII

Стр.

Глава XXII.

Група цинка: магній, цинк, кадмій.

Магній. Оксид магнію. Хлоридний магній. Оброблений магній.—Цинк. Оксид цинку. Оброблений, аміраційний, сульфатний цинк.—Кадмій. Оброблений кадмій 484—440

Глава XXIII.

Група міді: мідь, ртуть, срібло.

Мідь як сировина, Сили міді. Зинк, зинк міді. Сірководок міді. Сірководок міді.—Ртуть. Амалгам. Оксид ртуті. Кристал. мідь, сірководок ртуті. Галієві сплав заліза і оксид ртуті.—Срібло. Аміраційне срібло. Прозіркове срібло срібла на фотографії. Хлоридне срібло 441—453

Глава XXIV.

Група алюмінію: алюміній, скандій, ітрій, лантан, іттербій, галій, індій, талій.

Алюміній. Оксид алюмінію. Гидрат оксид алюмінію. Калені, Силикат алюмінію. Руда. Борфур. Каленієві тварі. Оксид. Червока, карбон. Галермарш. Змішаний алюміній.—Рідкі метали цієї групи 456—465

Глава XXV.

Група свинцю: свинець, олово.—Германій.

Свинець. Оксид свинцю. Сил свинцю. Углеродистий свинець. Залізний свинець. Сірководок свинцю.—Олово. Сили олова. Характер олова. Оксид олова. Оксидний свинець. Хлорид олова. Оброблені в другорядних олово. Сульфат, сульфидолати 466—477

Глава XXVI.

Група заліза: залізо, кобальт, нікель.

Залізо. Металургія заліза. Руди заліза. Сировина заліза. Характер заліза. Найважливіші руди заліза.

XXVII

Стр.

железо. Характер заліза. Залізо, оксид заліза. Железо-ваксолути. Сірководок заліза.—Кобальт і нікель. 478—489

Глава XXVII.

Група марганця: марганець, Група хрому: хром, молибден, вольфрам, ураль.

Марганець. Сировина марганцю. Марганець марганцю. Марганцюваті-д. марганцюватієві олово.—Ураль. Хроми і другорядні олово. Уральна нафта. Хромиєві сплави. Сірководок хрому.—Молибден і вольфрам.—Ураль. 490—499

Глава XXVIII.

Група платини: палладій, платина, золото.

Платиниєві метали палладій, родій, рутій.—Платина, срібний родій.—Золото. Характерні сполучення золота. 500—509

Глава XXIX.

Общіе разсужденія: Елементарная система элементов.—Гипотеза Прювера.—Заключеніе.

Общіе разсужденія.—Елементарная система элементов.—Краткая характеристика естественных элементов и групп. Гипотеза Прювера. 511—523

Алфавитный указатель 525—533

Таблица атомныхъ вѣсовъ элементовъ 536

Періодическая система элементовъ 537

546

C57

Содди, Фр.

Химия радиоэлементовъ

[Текст] : редкая книга / Фр. Содди ; под ред. В. А. Бородавского; пер. с англ. Р. Я. Шмидта. - СПб. : Изд-во Образование, 1913. - 137 с. - (Пособія при изученіи химіи ; вып. 2).

ГРНТИ

31.15.23

Пособія при изученіи химіи.

Выпускъ второй.

Фр. СОДДИ.

ХИМИЯ РАДИОЭЛЕМЕНТОВЪ.

Переводъ съ англійскаго Я. Р. Шмидта; съ предисловіями
и подъ редакціей В. А. БОРОДАВСКИГО.

Изд-ство „Образование“ СПб,
1913.

ОГЛАВЛЕНИЕ.

	стр.
Предисловіе	I
Общая свойства радиоактивности	1
Радиоактивная постоянная, средняя продолжительность жизни и радиоактивное равновесие.	18
Классификация и номенклатура радиоэлементов. Аналогия между тремя рядами исследованных превращений.	28
Уранъ (U)	47
Уранъ X.	58
Іоній (Io).	61
Радій (Ra)	66
Эманация радия.	78
„Активный налетъ“ радия.	82
Радиосвинецъ или радій D	87
Радій B или радій E ₁ и E ₂	89
Полоній (радій P)	91
Торій (Th)	94
Мезоторій 1	101
Мезоторій 2	103
Радіоторій	105
Торій X	107
Эманация торія.	110
„Активный налетъ“ торія.	113
Активій.	118
Радиоактивій	124
Активій X	125
Эманация активія.	126
„Активный налетъ“ активія	128
Кадій и рубидій	131
Ссылки на литературу	133
Предметный указатель	136
Таблица	138

Щиро дякую за увагу.

З виданнями із колекційного фонду НТБ КНУТД Ви можете ознайомитися в читальному залі галузевих, іноземних періодичних видань та дисертацій (1- 0276 б)

